
نسبت تری‌گلیسرید به کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا (TG/HDL-C) بالا یک عامل لیپیدی پیش‌بینی‌کننده بیماری عروق کرونری قلب در کنار کلسترول تام در جمعیت مردان ایرانی

داود خلیلی^۱، فرزاد حدائق^۲، مریم توحیدی^۳، اصغر قاسمی^۴، فرهاد شیخ الاسلامی^۵، فریدون عزیزی^۶

^۱ دستیار گروه اپیدمیولوژی دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران

^۲ دانشیار مرکز تحقیقات پیشگیری از بیماری‌های متابولیک، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران

^۳ استادیار مرکز تحقیقات پیشگیری از بیماری‌های متابولیک، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران

^۴ استادیار مرکز تحقیقات غدد درون ریز، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران

^۵ استاد مرکز تحقیقات غدد درون ریز، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی، تهران

^۶ نویسنده رابط: فرزاد حدائق، نشانی: تهران، ولنجک، خیابان یمن، خیابان پروانه، پلاک ۲۴، پژوهشکده علوم غدد درون ریز و متابولیسم، مرکز تحقیقات پیشگیری از بیماری‌های متابولیک،

تلفن: ۰۲۲۴۲۵۰۰، پست الکترونیک: fzhadaegh@endocrine.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۰۷/۲۱؛ پذیرش: ۱۳۸۷/۰۷/۱۳

مقدمه و اهداف: نسبت تری‌گلیسرید به کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا (TG/HDL-C) به عنوان شاخصی برای سندروم متابولیک

شناخته شده است. با توجه به شیوع بالای سندروم متابولیک و HDL-C پایین در جمعیت ایرانی، این مطالعه به منظور تعیین نقش این

شاخص در پیش‌بینی بروز بیماری‌های کرونری قلب (CHD) بطور مستقل از سایر عوامل خطر انجام گرفت.

روش کار: طی بهمن ماه سال ۱۳۷۸ تا مرداد ۱۳۸۰، تعداد ۱۸۲۴ مرد ۴۰ سال و بالاتر، بدون هیچگونه سابقه‌ای از بیماری‌های قلبی -

عروقی، وارد مطالعه شدند تا به منظور تعیین رخدادهای جدید CHD بصورت آینده‌نگر مورد بررسی قرار گیرند. اندازه‌گیری‌های پایه

شامل سطح سرمی کلسترول تام (TC)، TG و عوامل خطر CHD شامل سن، فشار خون سیستولی و دیاستولی، نمایه توده بدنی،

دیابت، مصرف دخانیات و سابقه خانوادگی بیماری‌های قلبی عروقی هستند.

نتایج: تا اسفند ۱۳۸۵ با میانه پیگیری ۷/۵ سال، تعداد ۱۶۳ رخداد جدید CHD رخ داد. براساس الگوی خطرات متناسب

کاکس (Cox)، پس از تعدیل براساس کلسترول تام و سایر عوامل خطر، مردان در بالاترین چارک TG/HDL-C نسبت به پایین‌ترین

چارک، نسبت خطر (Hazard ratio) معنی‌داری برابر ۱/۸۵ (۱/۰۷-۳/۱۷، فاصله اطمینان ۹۵٪) داشتند. نسبت خطر توام برای TC و

TG/HDL-C (بالاترین چارک TC و TG/HDL-C نسبت به پایین‌ترین چارک آنها) پس از تعدیل برای سایر عوامل خطر برابر ۶/۱۳

(۰/۳۷-۱۵/۸۶، فاصله اطمینان ۹۵٪) بود.

نتیجه‌گیری: ارزیابی همزمان نسبت TG/HDL-C و TC می‌تواند به عنوان شاخصی در پیش‌بینی خطر بروز CHD در مردان ایرانی در نظر گرفته شود.

واژگان کلیدی: بیماری عروق کرونری قلب، تری‌گلیسرید، کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا، سندروم متابولیک

مقدمه

ثابت شده است و میزان پایین کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا (HDL-C)^۱ به عنوان یک عامل خطر عمده برای CHD در نظر

همراهی کلسترول تام سرم (TC)^۲ و کلسترول لیپوپروتئین کم چگالی (LDL-C)^۳ با بروز بیماری‌های کرونری قلب (CHD)^۴ بخوبی

^۱ Total Cholesterol

^۲ Low Density Lipoprotein- Cholesterol

^۳ Coronary Heart Disease

^۴ High Density Lipoprotein- Cholesterol

باقیمانده افراد، ۴۰ مرد و بالاتر بودند که ۱۸۲۴ نفر از آنان (٪۸۹) تا اسفند ۱۳۸۵ پیگیری شدند.

۲-۲- اندازه‌گیری‌های بالینی و آزمایشگاهی

پس از گرفتن رضایت نامه کتبی، اطلاعات توسط یک پرسشگر آموزش دیده و بوسیله یک پرسشنامه از پیش آزمون شده جمع‌آوری شد. اطلاعات بدست آمده شامل اطلاعات جمعیت شناختی، تن سنجی، سابقه CVD، بدخیمی، دیابت قندی (DM)^۹ و مصرف دخانیات در شخص و سابقه CVD در خانواده بوده است. وزن و قد به روی که قبلًا گزارش شده است، اندازه‌گیری شد (۱۶). نمایه توده بدنی (BMI)^{۱۰} از طریق تقسیم وزن بر حسب کیلوگرم بر مربع قد بر حسب متر محاسبه گردید.

فشار خون سیستولی (SBP)^{۱۱} و دیاستولی (DBP)^{۱۲} با استفاده از فشارسنج جیوه‌ای استاندارد در بازوی راست پس از ۱۵ دقیقه استراحت در وضعیت نشسته، دو بار اندازه‌گیری و میانگین این دو به عنوان فشار خون فرد در نظر گرفته شد. نمونه خون تمامی افراد شرکت کننده در مطالعه بین ساعت ۷ و ۹ صبح پس از ناشتا یک تا ۱۴ ساعته گرفته شد. تمامی نمونه‌های خون در آزمایشگاه تحقیقاتی TLGS در همان روز نمونه‌گیری آزمایش شدند. گلوکز پلاسمای ناشتا به روش رنگ سنجی آنزیمی با گلوکز اکسیداز، TC به روش رنگ سنجی آنزیمی با کلسترول استراز و کلسترول اکسیداز، TG به روش رنگ سنجی آنزیمی با گلیسرول فسفات اکسیداز اندازه‌گیری شدند. HDL-C پس از رسوب آپولیپوپروتئین B با اسید فسفوتونگستیک اندازه‌گیری شد. اندازه‌گیری‌ها با استفاده از کیت‌های پارس آزمون (شرکت پارس آزمون، تهران، ایران) دستگاه اتوآنالایزر Selectra 2, Vial (Scientific Co, Dieren, The Netherlands) انجام گرفت. درصد هر دو ضرایب تغییرات درون و برون آزمونی^{۱۳} برای گلوکز ٪۲/۲ بود. CV% درون و برون آزمونی برای هر دو آزمایش TC و HDL-C به ترتیب ٪۰/۵ و ٪۰/۲ بود. CV% درون و برون آزمونی برای TG به ترتیب برابر ٪۰/۶ و ٪۱/۶ بود.

۲-۳- رخدادهای CHD

شرکت کنندگان از نظر هر گونه حادث پزشکی بطور سالانه و با تماس تلفنی پیگیری شدند. یک پرستار آموزش دیده هر گونه

گرفته می‌شود (۱). همچنین شواهدی وجود دارد که نشان می‌دهند تری‌گلیسرید سرم (TG)^۵ می‌تواند به عنوان یک عامل خطر مستقل برای بیماری‌های قلبی - عروقی (CVD)^۶ محسوب گردد (۲). TG بالا و HDL-C پایین از ویژگی‌های اصلی مقاومت به انسولین و سندروم متابولیک MetS^۷ است که بطور قوی با CHD همراهی دارند (۱,۳). نسبت TG/HDL-C که یک شاخص لیپوپروتئینی نسبتاً جدید بوده و نشانگر حضور ذرات کوچک و متراکم LDL particles (Small dense LDL particles) است، می‌تواند به عنوان یک معیار پیش‌بینی کننده مناسب برای CHD محسوب شود (۵ و ۶). با توجه به ارتباط متقابل بین TG و HDL-C، اخیراً به اختلال TG بالا و HDL-C پایین در ارزیابی و درمان CHD توجه زیادی شده است (۱۱-۱۴). پیش از این، در مطالعه قند و لیپید تهران (TLGS)^۸ ارتباط LDL-C، لیپوپروتئین های غیر از HDL-C با CHD گزارش شده بود اما این ارتباط برای C و TG و HDL-C دیده نشد (۱۲). براساس آخرین اطلاعات، هیچگونه مطالعه‌ای برای بیان ارتباط و همراهی بین TG/HDL-C و رخدادهای CHD در جمعیت خاورمیانه انجام نشده است. در مطالعه حاضر، شاخص TG/HDL-C بعنوان یک عامل پیش‌بینی کننده بروز CHD در مردان در جمعیتی با شیوع بالای MetS و سطح پایین HDL-C (۱۳-۱۵) مورد بررسی قرار گرفته است.

روش کار

۲-۱- جمعیت مورد مطالعه

مطالعه‌ای آینده‌نگر مبتنی بر جمعیت است که برای تعیین عوامل خطر بیماری‌های غیرواگیر در نمونه‌ای از جمعیت شهری تهران پایه‌گذاری شده است (۱۶). در مطالعه TLGS، تعداد ۱۵۰۰۵ نفر با سن ۳ سال و بالاتر از منطقه ۱۳ تهران و به روش نمونه‌گیری تصادفی خوش‌های چند مرحله‌ای انتخاب شدند. در مطالعه حاضر، کلیه مردان ۴۰ سال و بالاتر شرکت کننده در فاز اول مطالعه TLGS، به تعداد ۲۳۹۸ نفر (طی بهمن ۱۳۷۸ تا مرداد ۱۳۸۰) وارد مطالعه شدند. از بین آن‌ها افرادی که سابقه‌ای از CHD (۲۲۲ نفر)، حادث عروق مغزی (۳۷ نفر)، بدخیمی (۱۳ نفر) و اطلاعات ناقص (۸۱ نفر) داشتند از مطالعه خارج شدند.

^۹ Diabetes Mellitus

^{۱۰} Body Mass Index

^{۱۱} Systolic Blood Pressure

^{۱۲} Diastolic Blood Pressure

^{۱۳} Intra and Inter assay Coefficient of Variation

^۵ Triglyceride (TG)

^۶ Cardiovascular Disease

^۷ Metabolic Syndrome

^۸ Tehran Lipid & Glucose Study

(برای TG و TG/HDL-C) انجام گرفت. چارک‌های متغیرهای TC، TG/HDL-C و TG همچنان مطالعه تعیین شد و مقایسه میزان رخدادهای CHD بین چارک‌های هریک از متغیرهای لبیدی توسط آزمون χ^2 trend صورت پذیرفت.

نسبت‌های خطر تعديل شده (Adjusted Hazard Ratios) بروز CHD برای هر یک از متغیرهای لبیدی بوسیله الگوی خطرات متناسب کاکس (Cox Proportional Hazard Model) تعیین شد. تمام الگوها براساس سن به تنها ی و همچنین سن همراه با سایر عوامل خطر شامل DM، BMI، SBP، مصرف دخانیات و سابقه خانوادگی CVD زودرس تعديل گردید. متغیرهای لبیدی که نسبت خطر(HR)^{۱۵} آن‌ها پس از تعديل با عوامل خطر فوق همچنان معنی‌دار بود، براساس TC نیز تعديل شدند.

HR برای هر یک از چارک‌های متغیرهای لبیدی در مقایسه با پایین‌ترین چارک تعیین گردید. برای آزمودن روند خطی بین چارک‌ها، از میانه چارک‌ها بعنوان یک متغیر پیوسته در معادله استفاده شد. فرضیه متناسب بودن خطرات (Proportional Assumption) در الگوی کاکس بصورت گرافیکی و نیز با استفاده از آزمون شد و برای کلیه متغیرها این فرضیه برقرار بود. از نرم‌افزار آماری SPSS تحت ویندوز (Version 15, SPSS inc, Chicago, IL) برای آنالیز داده‌ها استفاده گردید و آماره P کمتر از ۰/۰۵ معنی‌دار در نظر گرفته شد.

یافته‌ها

نمونه‌های مورد مطالعه شامل ۱۸۲۴ مرد در سنین ۴۰ تا ۸۶ سال (میانگین سن $55 \pm 10/6$ سال) بود. هیچ گونه تفاوت آشکاری بین افراد پیگیری شده و پیگیری نشده در سن، متغیرهای لبیدی و عوامل خطر عمده CHD وجود نداشت. طی ۱۱۳۱۶ شخص – سال پیگیری، ۱۶۳ مورد رخداد جدید CHD (۲۷ مورد کشنده و ۱۳۶ مورد غیرکشنده) رخ داد. شیوع MetS تعریف شده براساس III ATP در جمعیت مردان ۳۲٪ و شیوع اجزای آن به ترتیب زیر بود: HDL-C پایین ۶۲/۹٪، TG بالا ۵۶/۹٪، فشار خون بالا ۴۵٪، FPG بالا ۱۹٪ و چاقی شکمی ۱۳/۳٪.

^{۱۵} Hazard Ratio

مورد پژوهشی را پرسش نموده و سپس یک پژوهش آموزش دیده، اطلاعات تکمیلی در خصوص پیامد مورد نظر را از طریق ملاقات در منزل و بررسی مدارک پژوهشی جمع‌آوری نمود. سپس داده‌های گردآوری شده بوسیله کمیته رخدادها شامل یک متخصص داخلی، فوق تخصص غدد، متخصص قلب و عروق و سایر متخصصان بر حسب نیاز پیامد، ارزیابی شد و نهایتاً تشخیص قطعی برای هر پیامد تعیین گردید. در مطالعه حاضر رخداد مورد نظر، اولین واقعه CHD، شامل آنفارکتوس میوکارد قطعی (تشخیص با نوار قلب (ECG) و بیومارکرها)، انفارکتوس قلبی احتمالی (یافته‌های مشبت در ECG به همراه علائم و نشانه‌های قلبی در غیاب بیومارکرها یا یافته‌های مشبت ECG به همراه سطوح بینابینی بیومارکرها) (۱۷)، درد قفسه صدری با تشخیص آنژین ناپایدار (unstable angina) و مرگ در اثر CHD بوده است. مرگ بدلیل CHD یا سایر علل، از طریق مرور گواهی فوت یا پرونده‌های پژوهشی تایید شدند.

۲-۴- زمان پیگیری

زمان پیگیری برای هر فرد از زمان شروع مطالعه تا انتهای آن یا تا زمان فوت و یا تا زمان وقوع رخداد CHD (هر کدام زودتر اتفاق بیافتد) محاسبه گردید.

۲-۵- تعریف واژگان

دیابت قندی؛ گلوکز پلاسمای ناشتا (FPG)^{۱۴} بیشتر و مساوی ۱۲۶ میلیگرم در دسی‌لیتر یا مصرف داروهای پایین آورنده قند خون تعریف گردید (۱۸). سابقه خانوادگی CVD زودرس؛ هرگونه تشخیص قلبی CVD در سن زیر ۶۵ سال در خویشاوند مذکور درجه اول و زیر ۵۵ سال در خویشاوند مذکور درجه اول بوسیله پژوهش بوده است. مصرف دخانیات؛ مصرف هر نوع دخانیات (سیگار، پیپ، قلیان) در گذشته یا حال بصورت مداوم یا متناوب و سندروم متابولیک؛ براساس معیارهای III Adult Treatment panel (ATP III) تعریف شده است (۱).

۲-۶- تحلیل آماری

اطلاعات پایه افراد دارای CHD یا بدون CHD بصورت میانگین (\pm انحراف معیار) یا فراوانی (درصد) بیان شدند. بدليل چوگانی توزیع TG و TG/HDL-C، این داده‌ها بصورت میانه (\pm دامنه چارکی) ارائه گردیدند. مقایسه بین دو گروه، از نظر خصوصیات پایه بوسیله آزمون‌های t (برای داده‌های پیوسته با توزیع نرمال)، Mann withney U-test (برای متغیرهای طبقه‌بندی شده) یا χ^2

^{۱۴} Fasting Plasma Glucose

جدول ۱- مقایسه مشخصات پایه در شرکت کنندگان با یا بدون رخداد بیماری کرونری قلب

p-value	بدون رخداد بیماری کرونری قلب (۱۶۶۱ نفر)	با رخداد بیماری کرونری قلب (۱۶۳ نفر)	متغیر*
< .۰۰۱	۵۴/۹ ± ۱۰/۶	۵۸/۷ ± ۹/۵	سن (سال)
< .۰۰۱	۱۲۵ ± ۲۰/۲	۱۳۶ ± ۲۲/۵	فشار خون سیستولی (mmHg)
< .۰۰۱	۷۹/۴ ± ۱۱/۷	۸۳/۶ ± ۱۳/۲	فشار خون دیاستولی (mmHg)
< .۰۰۱	۲۶/۲ ± ۳/۸	۲۷/۴ ± ۳/۹	نمایه توده بدنی (Kg/m ²)
< .۰۰۱	۱۱/۰	۳۱/۳	دیابت قندی (%)
.۰۳۵	۴۶/۴	۵۰/۳	صرف دخانیات در گذشته یا حال (%)
.۰۲۱	۱۲/۵	۱۶/۰	سابقه فامیلی بیماری قلبی عروقی زودرس (%)
< .۰۰۱	۲۱۱ ± ۴۱/۸	۲۳۲ ± ۴۴/۷	کلسترول تام (mg/dl)
< .۰۰۱	۱۶۱ (۱۱۰ - ۲۳۰)	۱۹۳ (۱۴۱ - ۲۸۹)	تری گلیسرید (mg/dl)
.۰۰۷	۳۸/۷ ± ۹/۸	۳۷/۳ ± ۸/۴	کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا (mg/dl)
< .۰۰۱	۴/۳۴ (۲/۶۹ - ۶/۷۵)	۵/۱۴ (۳/۴۳ - ۸/۳۹)	نسبت تری گلیسرید به کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا (TG/HDL-C)

* متغیرهای پیوسته بصورت انحراف معیار ± میانگین و آماره آزمون، متغیرهای طبقه بندی شده بصورت درصد و P آماره χ^2 و تری گلیسرید و نسبت میانه TG/HDL-C بصورت میانه (محدوده بین چارکی) و P آماره آزمون U Mann Whitney- نشان داده شده‌اند.

جدول ۲- رخدادهای بیماری کرونری قلب به تفکیک چارک‌های متغیرهای لیپیدی

*p-value	چارک‌ها				متغیر
	۴	۳	۲	۱	
< .۰۰۱	≥ ۲۳۷ (۲۵۹)	۲۱۰-۲۳۷ (۲۲۲)	۱۸۴-۲۱۰ (۱۹۶)	< ۱۸۴ (۱۶۷)	کلسترول تام، mg/dl (میانه چارک)
	۷۳ (۱۵/۵)	۴۳ (۹/۳)	۲۵ (۵/۶)	۲۲ (۴/۹)	تعداد رخدادها (%)
	۲۸۵۷	۲۸۷۵	۲۸۳۰	۲۷۵۲	پیگیری شخص - سال
	≥ ۲۳۳ (۳۰۹)	۱۶۳-۲۳۳ (۱۹۳)	۱۱۴-۱۶۳ (۱۳۹)	< ۱۱۴ (۸۸)	تری گلیسرید، mg/dl (میانه چارک)
	۵۸ (۱۲/۴)	۴۶ (۱۰/۱)	۳۸ (۸/۶)	۲۱ (۴/۵)	تعداد رخدادها (%)
.۰۱۳۱	۲۸۵۸	۲۸۳۴	۲۷۶۶	۲۸۵۷	پیگیری شخص - سال
	≥ ۴۳ (۴۹)	۳۹-۴۳ (۴۰)	۳۳-۳۹ (۳۵)	< ۳۳ (۲۸)	mg/dL ، HDL-C [†] (میانه چارک)
	۳۴ (۷/۴)	۴۴ (۹/۰)	۲۵ (۸/۷)	۶۰ (۱۰/۲)	تعداد رخدادها (%)
	۲۸۹۷	۳۰۶۳	۱۸۰۷	۳۵۵۱	پیگیری شخص - سال
< .۰۰۱	≥ ۶/۹ (۹/۶۰)	۴/۴-۶/۹ (۵/۴۰)	۲/۸-۴/۴ (۳/۵۵)	< ۲/۸ (۱/۹۵)	TG/HDL-C [‡] (میانه چارک)
	۶۱ (۱۳/۱)	۳۹ (۸/۷)	۴۲ (۹/۴)	۲۱ (۴/۵)	تعداد رخدادها (%)
	۲۸۳۰	۲۸۰۴	۲۷۸۰	۲۹۰۵	پیگیری شخص - سال

^{*} آماره P در روند افزایش سطوح چارک‌ها بر اساس آزمون χ^2

[†] کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا

[‡] نسبت تری گلیسرید به کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا

آن‌ها بالاتر بوده است. جدول شماره ۲ میزان بروز CHD را براساس چارک‌های TG، TC، TG/HDL-C و HDL-C، TG، TC، TG/HDL-C در بین چارک‌های TG، TC و TG/HDL-C مشاهده شد ولی در مورد HDL-C اینگونه نبود.

میانگین و شیوه خصوصیات پایه در مردان با و بدون رخداد در جدول شماره ۱ خلاصه شده است. مردانی که پیامدی از CHD داشتند در مقایسه با گروه بدون CHD، مسن‌تر و همچنین شیوه دیابت و میزان DBP، SBP، BMI، TG و TG/HDL-C در

جدول ۳- نسبت خطر (فاصله اطمینان ۹۵٪) بیماری کرونری قلب بر اساس الگوی خطرات متناسب Cox برای چارکهای تری گلیسرید (TG)

*نسبت تری گلیسرید به کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا (TG/HDL-C)

p-value	فاصله اطمینان ۹۵٪	نسبت خطر †	p-value	فاصله اطمینان ۹۵٪	نسبت خطر †	
.۰/۰۰۷	۱/۰۱-۱/۰۴	۱/۰۲	.۰/۰۰۸	۱/۰۱-۱/۰۴	۱/۰۲	سن (سال)
<۰/۰۰۱	۱/۰۰-۱/۰۱	۱/۰۱	<۰/۰۰۱	۱/۰۰-۱/۰۱	۱/۰۱	کلسترول تام (mg/dl)
<۰/۰۰۱	۱/۰۱-۱/۰۲	۱/۰۱	<۰/۰۰۱	۱/۰۱-۱/۰۲	۱/۰۱	فشار خون سیستولی (mmHg)
.۰/۲۸۰	۰/۹۸-۱/۰۷	۱/۰۳	.۰/۲۴۸	۰/۹۸-۱/۰۷	۱/۰۳	نمایه توده بدنی (Kg/m2)
<۰/۰۰۱	۱/۵۹-۳/۲۹	۲/۲۹	<۰/۰۰۱	۱/۶۶-۳/۴۱	۲/۳۸	دیابت قندی
.۰/۰۵۰	۱/۰۰-۲/۳۴	۱/۰۳	.۰/۰۵۰	۱/۰۰-۲/۳۴	۱/۰۳	سابقه فامیلی بیماری قلبی-عروقی زودرس
.۰/۰۴۶	۱/۰۱-۱/۹۰	۱/۰۸	.۰/۰۳۹	۱/۰۲-۱/۹۲	۱/۰۰	وضعیت مصرف دخانیات
		§ .۰/۲۹۶				(mg/dl) TG
					۱	<۱۱۴
			.۰/۴۳۶	.۰/۷۲-۲/۱۸	۱/۰۵	۱۱۴-۱۶۳
			.۰/۱۱۳	.۰/۹۰-۲/۶۹۱	۱/۰۶	۱۶۳-۲۳۳
			.۰/۲۰۴	.۰/۸۲-۲/۵۴	۱/۰۴	≥۲۲۳
§ .۰/۰۴۶						TG/HDL-C
		۱				<۲.۸
.۰/۱۲۴	.۰/۸۹-۲/۶۲	۱/۰۳				۲.۸-۴.۴
.۰/۲۷	.۰/۷۸-۲/۳۹	۱/۰۷				۴.۴-۶.۹
.۰/۰۲۷	.۰/۰۷-۳/۱۷	۱/۰۸				≥۶.۹

* تعدیل شده برای سن، کلسترول تام، فشار خون سیستولی، نمایه توده بدنی، دیابت قندی، وضعیت مصرف دخانیات (گذشته یا حال) و سابقه فامیلی بیماری قلبی-عروقی زودرس

† این الگو شامل TG می‌باشد.

‡ این الگو شامل TG/HDL-C می‌باشد.

§ میانه چارک‌ها به عنوان متغیر پیوسته در نظر گرفته شده است.

پایین‌ترین چارک آن‌ها، HR معادل ۶/۱۳ داشتند -۱۵/۸۶

.CI: ۲/۳۷ و ۰/۹۵٪ <۰/۰۰۱ (نمودار ۳).

بحث

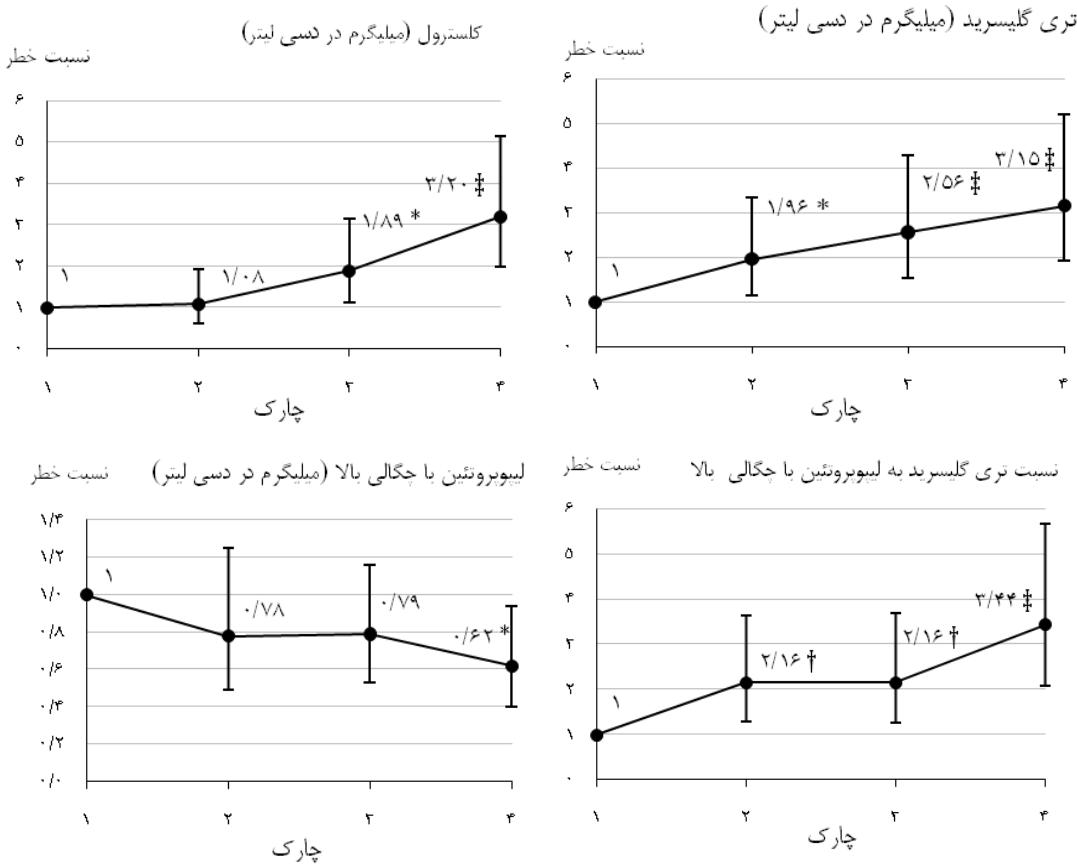
مطالعه مبتنی بر جمعیت حاضر با پیگیری بالغ بر ۱۱۳۱۶ شخص سال، نشان می‌دهد که TG/HDL-C، TG، TC، هر یک عامل خطر مهمی برای CHD در جنس مذکور هستند (دامنه HR از ۲/۱۱ تا ۳/۰۴ در مقایسه با اترین چارک نسبت به پایین‌ترین چارک پس از تعديل برای سن و عوامل خطر معمول). اما در حضور TC، تنها TG/HDL-C بهترین معیار پیش‌بینی کننده خطر بروز CHD بود (HR=۱/۸۵).

همان‌طور که در سایر مطالعات نیز دیده شده است، نتایج این مطالعه نیز به حضور یا عدم حضور MetS مربوط می‌شود (۷ و ۱۹). سندروم متابولیک، مجموعه‌ای از عوامل خطر (شامل چاقی، دیس‌لیپیدمی، فشار خون بالا و اختلال در سوخت و ساز گلوکز) است که بعنوان یک عامل پیش‌بینی کننده قوی برای CHD و

نسبت خطر بروز CHD برای چارک‌های TG/HDL-C و TG/HDL-C پس از تعديل بر اساس سن به تنها بی و سن همراه با سایر عوامل خطر در نمودار ۱ و ۲ نشان داده شده است. نسبت خطر بروز CHD پس از تعديل سن، برای چارک‌های بالای TC، TG و TG/HDL-C نسبت به چارک پایین و برای چارک پایین HDL-C نسبت به چارک بالا معنی‌دار بود؛ اما پس از تعديل بیشتر با سایر عوامل خطر، HR برای TC تغییری نکرد، برای TG و TG/HDL-C کاهش یافت و برای HDL-C معنی‌دار نشد.

جدول شماره ۳، مقدار HR برای TG و TG/HDL-C را پس از تعديل بیشتر براساس TC در کنار سایر عوامل خطر نشان می‌دهد. پس از تعديل با TC، تنها TG/HDL-C توانست رخداد CHD را پیش‌بینی نماید (HR برای چارک بالا نسبت به چارک پایین برابر ۱/۸۵ بود. ۱/۰۷-۳/۱۷ CI: ۱/۰۷-۳/۱۷ و =۰/۰۲۷٪).

اثر توازن TG/HDL-C به عنوان عوامل پیش‌بینی کننده مستقل برای CHD محاسبه گردید و مشخص شد که مردان در بالاترین چارک TC و بالاترین چارک TG/HDL-C در مقایسه با

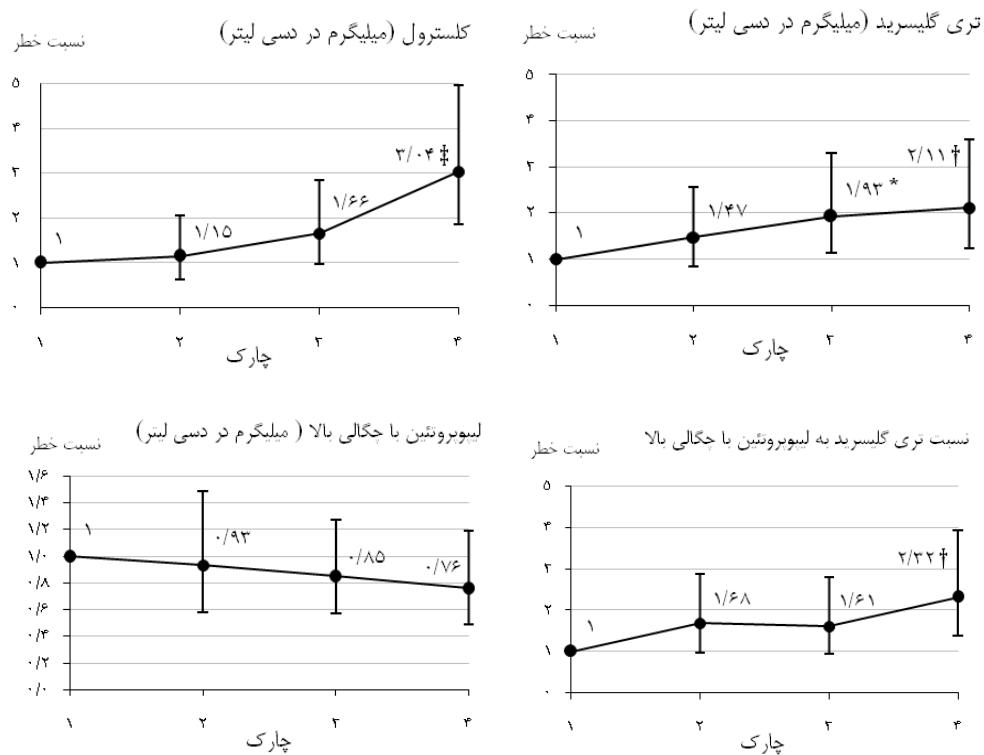
نمودار ۱- نسبت خطر (فاصله اطمینان ۹۵٪) بیماری کرونری قلب برای متغیرهای لیپیدی پس از تعديل سن * p < ۰/۰۵, † p < ۰/۰۱, ‡ p < ۰/۰۰۱

اگرچه این حالت در آمریکایی‌های آفریقایی نشان داده نشده است (Mc Laughlin). و همکاران نشان دادند که توانایی تشخیص افراد مقاوم به انسولین با TG مساوی یا بیشتر از ۱۳۰ میلیگرم در دسی لیتر و TG/HDL-C مساوی یا بیشتر از ۳، شبیه به معیارهای مطرح شده توسط ATP III برای تشخیص MetS بوده است (Alhassan). اخیراً TG/HDL-C عنوان نمودند که نسبت C MetS در زنان در بیشتر یا مساوی ۳ با معیارهای بالینی تعريف شده است (Mc Laughlin). مطالعه حاضر قبل از یائسگی نسبتاً توافق دارد (Kumar et al., 2004). مطالعه حاضر پیشنهاد می‌کند که در جمعیت تهرانی با شیوع بالای MetS، پس از تعديل‌های متعدد، TG/HDL-C بالاتر از ۶/۹ در مقایسه با TG/HDL-C کمتر از ۲/۸، HR معادل ۱/۸ برای بروز رویدادهای CHD داشته است.

نسبت TG/HDL-C بیانگر اندازه نسبی ذرات LDL بوده و توانایی پیش‌بینی آتروژنیستی را دارد. نسبت C TG/HDL-C پایین نشانگر ذرات LDL بزرگ و غیرآتروژن و نسبت TG/HDL-C

دیابت محسوب می‌شود (۲۰-۲۲ و ۱). شیوع MetS و اختلالات لیپیدی آن شامل HDL-C پایین و TG بالا در جمعیت مردان مطالعه حاضر بالا بود (به ترتیب ۳۲٪، ۶۲٪ و ۵۶٪). بدليل تفاوت در نمونه‌ها، شیوع گزارش شده در مطالعه ما اختلاف اندکی با تخمین‌های قبلی داشت (Mazloomi et al., 2014). جمعیت مطالعه ما بدليل شیوع نسبتاً بالای سطوح پایین HDL-C منحصر به فرد بنظر می‌رسد؛ لذا تفاوت سطوح HDL-C در بین دو گروه با و بدون CHD کاملاً معنی‌دار نشد (جدول ۱) (Mazloomi et al., 2014).

مقاومت به انسولین و چاقی مرکزی به عنوان عوامل ضروری برای MetS بوده و با TG بالا و HDL-C پایین همراهی دارند و این دو اختلال لیپیدی، مشخصه این سندرم هستند (۲۰-۲۲ و ۱). نسبت TG/HDL-C، به عنوان تخمینی خوب و عملی از مقاومت به انسولین گزارش شده است که می‌تواند همانند غلظت انسولین پلاسمای ناشتا، به عنوان یک شاخص مناسب در معیارهای MetS در ATP III جهت تشخیص افراد مقاوم به انسولین بکار رود (Mazloomi et al., 2014).

نمودار ۲- نسبت نسبت خطر (فاسله اطمینان ۹۵٪) بیماری کرونری قلب برای متغیرهای لیپیدی بر اساس الگوی خطرات متناسب Cox پس از تعدیل سن و سایر عوامل خطر \ddagger

* $p < 0.05$, † $p < 0.01$, ‡ $p < 0.001$

§ فشار خون سیستولی، نمایه توده بدنی، دیابت قندی، وضعیت مصرف دخانیات (گذشته یا حال) و سابقه فامیلی بیماری قلبی-عروقی زودرس

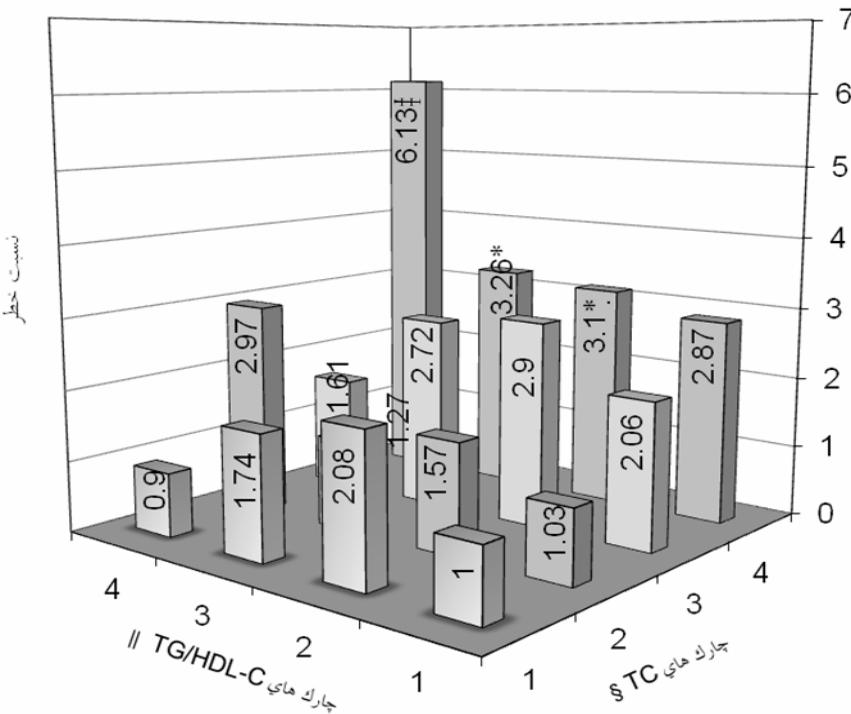
هیپرتری‌گلیسریدیمی در جمعیت ما احتمالاً در اثر مصرف رژیم غذایی پرکربوهیدرات است؛ زیرا کربوهیدرات‌های بالا، محرك تولید و ترشح TG و لیپوپروتئین‌های با چگالی بسیار کم (VLDL) ^{۱۶} از طریق لیبوژنز در سلول‌های کبدی است. این رژیم غذایی با رژیم غذایی پرچربی غربی متفاوت است (^{۳۳،۳۴}). مطالعات قبلی ما نشان داده است که از جمله مهم‌ترین تعیین کننده‌های HDL-C پایین در جمعیت ما، وجود هیپرتری‌گلیسریدیمی، چاقی، مصرف دخانیات و جنس مذکور هستند (^{۱۵}). بنابراین اگرچه کاربرد غلظت TG پلاسمما یا HDL-C برای پیش‌بینی خطر CHD استدلال شده است، اما با در نظر گرفتن ارتباط متابولیک متقابل بین TG و HDL-C، استفاده همزمان این شاخص‌ها، اطلاعات دقیق‌تر و بیشتری فراهم خواهد کرد (^{۲۷}).

در مطالعه حاضر، با در نظر گرفتن بالاترین چارک TG/HDL-C و TC، خطر رخداد CHD به ≈ 6 افزایش یافت و در این حالت TG با افراد با سطح بالای TC، خطر CHD را تا ^۲ _{۱۶}

بالا، بیانگر میزان بیشتر ذرات کوچک، متراکم و آتروژن LDL است (^{۲۵-۲۷}). Dobiasova و همکاران نشان دادند که لگاریتم TG/HDL-C عنوان یک شاخص آتروژنیک، نشانگر تعادل بین غلظت واقعی TG پلاسمما و HDL-C است که مسیر انتقال کلسترول را در داخل عروق مشخص می‌نماید (^{۲۷}). پیش از این برخی مطالعات نشان داده‌اند که هم کاهش میزان ذرات HDL2b با اندازه بزرگ و هم افزایش میزان ذرات pre β 1-HDL با اندازه کوچک بطور معنی‌داری با افزایش خطر CHD همراهی داشته است (^{۲۹} و ^{۲۸}). با بالا رفتن نسبت TG/HDL-C، ذرات HDL به سمت اندازه‌های کوچک‌تر گرایش پیدا کرده و بنابراین نسبت بالا بیانگر امکان توقف بلوغ HDL-C و تضعیف انتقال معکوس کلسترول است (^{۳۰}).

HDL-C پایین و TG بالا، رایج‌ترین دیس لیپیدیمی در مردان تهرانی گزارش شده است (^{۳۱} و ^{۱۴}). رژیم غذایی سنتی ایرانی بر پایه گندم بوده و بین سال‌های ۱۹۸۵ و ۱۹۹۵، خانه‌های خانه‌دار شهری، مصرف نان را تا حدود ۲۵٪ افزایش داده‌اند (^{۳۲}). بنابراین

^{۱۶} Very Low Density Lipoprotein

نمودار ۳- نسبت خطر بیماری کرونری قلب، توان برای کلسترول تام و نسبت تری گلیسرید به کلسترول لیپوپروتئین با چگالی بالا (TG/HDL-C) بر اساس الگوی خطرات متناسب Cox پس از تعديل سن و سایر عوامل خطر

* $p < 0.05$, † $p < 0.001$

‡ Total Cholesterol, § Triglyceride / High Density Lipoprotein-Cholesterol

¶ فشار خون سیستولی، نمایه توده بدنی، دیابت قندی، وضعیت مصرف دخانیات (گذشته یا حال) و سابقه فامیلی بیماری قلبی- عروقی زودرس

شد (نمودار ۲ و HR=۲/۱۱)، اما پس از تعديل با TC معنی دار نشد؛ اگرچه تعديل TG با TC مورد بحث است (۳۴). اخیراً Onat و همکاران نشان دادند که در مردان بزرگسال ترکیبیه با شیوع بالای MetS و سطح پایین TG، HDL-C، TG ناشتاً پیش بینی کننده CVD است (HR=۱/۴) (۱۹). اطلاعات در جمعیت های دیگر با این خصوصیات مشابه محدود بودند.

چندین محدودیت در مطالعه حاضر باید در نظر گرفته شوند. اول آنکه در این مطالعه، TC، TG و HDL-C و TG تنها یکبار و در ابتدای مطالعه اندازه گیری شدند؛ بنابراین تورش ناشی از regression برای TG و HDL-C dilution اجتناب ناپذیر بوده است (۳۶).

دوم آنکه نمونه مورد مطالعه از نژاد قفقازی خاورمیانه با شیوع بالای MetS و سطح پایین HDL-C بوده است و توانایی نشانگرهای متabolik مشابه برای پیش بینی CHD در سایر نژادها با شرایط مشابه نامشخص است. سوم آنکه در این مطالعه علیرغم حدس این واقعیت که اثرات ضدآترورژنیک HDL-C فقط مربوط به فعالیت

برابر افزایش می دهد. در راستای نتایج مطالعه ما، در مطالعه مردان کپنهایگ (Copenhagen male study) نیز در بین مردان با LDL-C بالاتر از ۱۷۰ میلیگرم در دسی لیتر، بروز CHD در گروه دارای TG بالا و HDL-C پایین ۱۲٪ و در گروه دارای TG پایین و HDL-C بالا ۴٪ بوده است (۷).

مطالعه ما همانند مطالعه "همکاری مطالعات هم گروهی پاسیفیک آسیا (Asia Pacific Cohort Studies Collaboration)" نشان داد که شاخص TG/HDL-C بهتر از TG به تنها یابی است و در کنار TC، بهتر از TG میزان خطر را پیش بینی می کند (۴).

هرچند پیش بینی مستقل خطر بروز CHD بوسیله شاخص نسبتی جدید TG/HDL-C قابل‌گزارش شده است، مطالعه ما پس از تعديل گستردگی با سایر متغیرها، این پیش‌گویی را برای اولین بار در نژاد قفقازی خاورمیانه نشان داده است. در تحلیل اطلاعات مطالعه حاضر، سطح TG پس از تعديل عوامل خطر، به عنوان عامل پیش‌بینی کننده معنی دار دیگری برای بروز CHD شناخته

9. Mazza A, Tikhonoff V, Schiavon L, Casiglia E. Triglycerides + high-density-lipoprotein-cholesterol dyslipidaemia, a coronary risk factor in elderly women: the Cardiovascular Study in the Elderly. *Intern Med J* 2005; 35: 604-10.
10. Rizos E, Mikhailidis DP. Are high-density lipoprotein and triglyceride levels important in secondary prevention: impressions from the BIP and VA-HIT trials? *Int J Cardiol* 2002; 82: 199-207.
11. Hadaegh F, Harati H, Ghanbarian A, Azizi F. Association of total cholesterol versus other serum lipid parameters with the short-term prediction of cardiovascular outcomes: Tehran Lipid and Glucose Study. *Eur J Cardiovasc Prev Rehabil* 2006; 13: 571-7.
12. Azizi F, Rahmani M, Emami H, et al. Cardiovascular risk factors in an Iranian urban population: Tehran lipid and glucose study (phase 1). *Soz Praventivmed* 2002; 47: 408-26.
13. Azizi F, Salehi P, Etemadi A, Zahedi-Asl S. Prevalence of metabolic syndrome in an urban population: Tehran Lipid and Glucose Study. *Diabetes Res Clin Pract* 2003; 61: 29-37.
14. Azizi F, Raiszadeh F, Salehi P, et al. Determinants of serum HDL-C level in a Tehran urban population: the Tehran Lipid and Glucose Study. *Nutr Metab Cardiovasc Dis* 2002; 12: 80-9.
15. Azizi F, Rahmani M, Emami H, Madjid M. Tehran Lipid and Glucose Study: Rationale and Design. *CVD Prevention* 2000; 3: 242-7.
16. Tohidi M, Hadaegh F, Harati H, Azizi F. C-reactive protein in risk prediction of cardiovascular outcomes: Tehran Lipid and Glucose Study. *Int J Cardiol* 2009, 132: 369-74.
17. Luepker RV, Apple FS, Christenson RH, et al. Case definitions for acute coronary heart disease in epidemiology and clinical research studies: a statement from the AHA Council on Epidemiology and Prevention; AHA Statistics Committee; World Heart Federation Council on Epidemiology and Prevention; the European Society of Cardiology Working Group on Epidemiology and Prevention; Centers for Disease Control and Prevention; and the National Heart, Lung, and Blood Institute. *Circulation* 2003; 108: 2543-9.
18. Report of the expert committee on the diagnosis and classification of diabetes mellitus. *Diabetes Care* 2003; 26 Suppl 1: S5-20.
19. Onat A, Sari I, Yazici M, Can G, Hergenc G, Avci GS. Plasma triglycerides, an independent predictor of cardiovascular disease in men: a prospective study based on a population with prevalent metabolic syndrome. *Int J Cardiol* 2006; 108: 89-95.
20. Grundy SM, Brewer HB, Jr, Cleeman JL, Smith SC, Jr, Lenfant C. Definition of metabolic syndrome: Report of the National Heart, Lung, and Blood Institute/American Heart Association conference on scientific issues related to definition. *Circulation* 2004; 109: 433-8.
21. Isomaa B, Almgren P, Tuomi T, et al. Cardiovascular morbidity and mortality associated with the metabolic syndrome. *Diabetes Care* 2001; 24: 683-689.
22. Ford ES. The metabolic syndrome and mortality from cardiovascular disease and all-causes: findings from the National Health and Nutrition Examination Survey II Mortality Study. *Atherosclerosis* 2004; 173: 309-14.
23. Sumner AE, Finley KB, Genovese DJ, Criqui MH, Boston RC. Fasting triglyceride and the triglyceride-HDL cholesterol ratio are not markers of insulin resistance in African Americans. *Arch Intern Med* 2005; 165: 1395-400.
24. Alhassan S, Kiazand A, Balise RR, King AC, Reaven GM, Gardner CD. Metabolic syndrome: do clinical criteria identify similar individuals among overweight premenopausal women? *Metabolism* 2008; 57: 49-56.
25. Maruyama C, Imamura K, Teramoto T. Assessment of LDL particle size by triglyceride/HDL-cholesterol ratio in non-diabetic, healthy subjects without prominent hyperlipidemia. *J Atheroscler Thromb* 2003; 10: 186-91.
26. Homma Y. Predictors of atherosclerosis. *J Atheroscler Thromb* 2004; 11: 265-70.
27. Dobiasova M, Frohlich J. The plasma parameter log (TG/HDL-C) as an atherogenic index: correlation with lipoprotein particle

بیولوژیک برخی از زیرگروه‌های آن است و نه سطح پلاسمایی
کامل آن، زیرگروه‌های HDL-C اندازه‌گیری نشده‌اند (۳۰).

نتیجه‌گیری

در خاتمه، نتایج ما پیشنهاد می‌کند که اندازه‌گیری توام نسبت TG/HDL-C و TC در ارزیابی خطر CHD در جمعیت با شیوع MetS بکار گرفته شود و افراد با میزان TC و TG/HDL-C بالا هرچه بیشتر به سمت تغییر سبک زندگی از قبیل کاهش وزن و انجام ورزش تشویق گردند.

تشکر و قدردانی

این مطالعه با ردیف اعتباری شماره ۱۲۱ انجمن ملی تحقیقات پژوهشی جمهوری اسلامی ایران به انجام رسیده است. در پایان از تمامی همکاران گرامی که از شروع مطالعه TLGS با دقت نظر فراوان در طراحی و نیز جمع‌آوری و تنظیم داده‌ها تلاش نموده اند و همچنین از شرکت کنندگان محترم از منطقه ۱۳ تهران که با علاقه و صمیمانه با ما همکاری داشته‌اند بسیار سپاسگزاریم.

منابع

1. Expert Panel on Detection, Evaluation, and Treatment of High Blood Cholesterol in Adults, Executive summary of the third report of The National Cholesterol Education Program (NCEP) expert panel on detection, evaluation, and treatment of high blood cholesterol in adults (Adult Treatment Panel III), *JAMA* 2001; 285: 2486-97.
1. Hokanson JE, Austin MA. Plasma triglyceride level is a risk factor for cardiovascular disease independent of high-density lipoprotein cholesterol level: a meta-analysis of population-based prospective studies. *J Cardiovasc Risk* 1996; 3: 213-19.
2. McLaughlin T, Abbasi F, Cheal K, Chu J, Lamendola C, Reaven G. Use of metabolic markers to identify overweight individuals who are insulin resistant. *Ann Intern Med* 2003; 139: 802-9.
3. Barzi F, Patel A, Woodward M, et al. A comparison of lipid variables as predictors of cardiovascular disease in the Asia Pacific region. *Ann Epidemiol* 2005; 15: 405-13.
4. Gaziano JM, Hennekens CH, O'Donnell CJ, Breslow JL, Buring JE. Fasting triglycerides, high-density lipoprotein, and risk of myocardial infarction. *Circulation* 1997; 96: 2520-5.
5. Ballantyne CM, Olsson AG, Cook TJ, Mercuri MF, Pedersen TR, Kjekshus J. Influence of low high-density lipoprotein cholesterol and elevated triglyceride on coronary heart disease events and response to simvastatin therapy in 4S. *Circulation* 2001; 104: 3046-51.
6. Jeppesen J, Hein HO, Suadicani P, Gyntelberg F. Low triglycerides-high high-density lipoprotein cholesterol and risk of ischemic heart disease. *Arch Intern Med* 2001; 161: 361-6.
7. Halle M, Berg A, Baumstark MW, Konig D, Huonker M, Keul J. Influence of mild to moderately elevated triglycerides on low density lipoprotein subfraction concentration and composition in healthy men with low high density lipoprotein cholesterol levels. *Atherosclerosis* 1999; 143: 185-92.
8. Szapary PO, Rader DJ. The triglyceride-high-density lipoprotein axis: an important target of therapy? *Am Heart J* 2004; 148: 211-21.

31. Azizi F, Rahmani M, Ghanbarian A, et al. Serum lipid levels in an Iranian adults population: Tehran Lipid and Glucose Study. *Eur J Epidemiol* 2003; 18: 311-19.
32. Ghassemi H, Harrison G, Mohammad K. An accelerated nutrition transition in Iran. *Public Health Nutr* 2002; 5: 149-155.
33. Parks EJ. Effect of dietary carbohydrate on triglyceride metabolism in humans. *J Nutr* 2001; 131: 2772S-4S.
34. Ezenwaka CE, Kalloo R. Carbohydrate-induced hypertriglyceridaemia among West Indian diabetic and non-diabetic subjects after ingestion of three local carbohydrate foods. *Indian J Med Res* 2005; 121: 23-31.
35. Patel A, Barzi F, Jamrozik K, et al. Serum triglycerides as a risk factor for cardiovascular diseases in the Asia-Pacific region. *Circulation* 2004; 110: 2678-86.
- size and esterification rate in apoB-lipoprotein-depleted plasma (FER(HDL)). *Clin Biochem* 2001; 34: 583-8.
28. Asztalos BF, Cupples LA, Demissie S, et al. High-density lipoprotein subpopulation profile and coronary heart disease prevalence in male participants of the Framingham Offspring Study. *Arterioscler Thromb Vasc Biol* 2004; 24: 2181-7.
29. Dobiasova M, Frohlich J. Understanding the mechanism of LCAT reaction may help to explain the high predictive value of LDL/HDL cholesterol ratio. *Physiol Res* 1998; 47: 387-97.
30. Jia L, Long S, Fu M, et al. Relationship between total cholesterol/high-density lipoprotein cholesterol ratio, triglyceride/high-density lipoprotein cholesterol ratio, and high-density lipoprotein subclasses. *Metabolism* 2006; 55: 1141-8.